

عملکرده خیره کننده زیزو در باشگاه رئال مادرید محدود به یک بازی یا یک فصل نبود؛ اگر کارلتو تنها دسیما را برای رئال به ارمغان آورد، در عوض این زیدان بود که توانست ۳ مرتبه پیاپی رئال مادرید را به عنوان بهترین باشگاه اروپا معرفی کند. کهکشانی‌ها در دوره اول مربیگری او توانستند ۳ مرتبه فاتح لیگ قهرمانان اروپا بشوند و یک لالیگا، دو سوپر جام اسپانیا و ۲ جام باشگاه‌های جهان را نیز به ارمغان بیاورند. بین آوریل ۲۰۱۶ تا ژانویه ۲۰۱۷ رئالی‌ها ۴۰ بازی بدون شکست را پشت سر گذاشته و رکوردی جدید خلق کردند. با این همه دلیل اصلی این هجم از درخشش چه بود؟

یکی از مهم‌ترین فاکتورهای موفقیت زیدان در رئال مادرید آشنایی کامل زیزو به اصول مربیگری است! او راه رسیدن به نیمکت رئال را از مسیر عقلانی و درست طی کرد و می‌دانست که صرفاً اسم و پیشینه بزرگ، مربی بزرگ نمی‌سازد. زیدان پیش‌تر به مجله فرانس فوتبال در خصوص اولین تجربه مربیگری خود گفته بود: «وقتی شما سرمربی هستید بدین معناست که تمام مسئولیت‌ها روی دوش شماست. اینکه در دوران فوتبالتان بازیکن شاخصی بودید، دلیل بر این نمی‌شود که مربی خوبی هم خواهید شد. در مربیگری این نتایج هستند که تعیین کننده‌اند. شما تفکرات خود را به بازیکنانتان می‌دهید و این آنها هستند که با عملکردشان، سرنوشت شما را مشخص می‌کنند!»

نکته‌ای که زیدان را در رئال مادرید به عرش رساند، سانتیاگو سولاری و جولین لویپگی را به فرش نشینی دعوت کرد؛ فینال کیف مقابل لیورپول پایان کار دوره ۳ ساله زیزو در سانتیاگو برنابئو بود و پس از جدایی کریستیانو رونالدو، زیزو هم اعلام کرد که دیگر سرمربی کهکشانی‌ها نخواهد بود! پرز به صورت غیر حرفه‌ای و به فاصله چند روز تا شروع مسابقات جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، با جولین لویپگی وارد مذاکره شد و برای سپردن سکان هدایت تیم به او به توافق رسید. لویپگی به سرنوشت مربیانی چون برند شوستر و رافا بنیتز دچار شد و شکست ۵ بر یک مقابل بارسلونا پایانی بر این داستان کوتاه بود.

بعد از اخراج لویپگی، فلورنتینو پرز بر این باور بود که می‌تواند با سانتیاگو سولاری به روزهای موفقی که باشگاه با زیدان سپری کرده بود، برگردد اما مربی آرژانتینی هم دوام چندانی روی نیمکت سانتیاگو برنابئو نیاورد و مهر اخراج بر زیر قرارداد او زده شد. سولاری زیدان دوم نبود؛ این بار انتخاب پرز از کاستیا اشتباه از آب درآمد و تیم سولاری از ۳ ال کلاسیکو پیاپی ۲ بار شکست را پذیرفت و عملاً کوبا دل ری و لالیگا از دست رفته بودند. فاجعه اصلی در مادرید رقم خورد؛ آنها در لیگ قهرمانان آژاکس را در آمستردام ۲ بر یک شکست داده بودند ولی برد ۴ بر یک تیم هلندی مقابل رئال بهشت زیدان را به جهنم سولاری تبدیل کرد!

رئال از لیگ قهرمانان حذف شد و پرز باز هم در بین نام‌هایی چون ونگر، مورینیو و کونته به سراغ زیدان رفت. او پس از ۲۸۵ روز به جمع کهکشانی‌ها بازگشت و دوره بدون رونالدو رسماً آغاز شد.

رئال با زیزو فصل گذشته به مقام قهرمانی لالیگا رسید و تا بدین جای فصل نیز امید به کسب ۳ گانه وجود دارد؛ با این تفاوت که دیگر کسی بدون کسب جام برای زیزو کف نخواهد زد! نتایج پرافت و خیز باشگاه همچنان ادامه دارد و برد مقابل بارسلونا با باخت ۴ بر یک به والنسیا و ۲ بر یک در برابر آلاوز به فراموشی سپرده شد. ایرادهای فنی روزنامه‌نگاران و کارشناسان روز به روز بیشتر شده و این نشان از آن دارد که دوره دوم برای مرد فرانسوی به مراتب سخت‌تر از دوره اول سپری می‌شود؛ زیزو خط قرمز روی نام بازیکنانی کشید که همگی پس از جدایی در تیم جدیدشان خوش درخشیدند و نفراتی را به برنابئو آورد که در جمع بدترین خریدهای تاریخ رئال قرار گرفته‌اند. همه می‌دانیم که پرز به راحتی حاضر به اخراج مربی فرانسوی نخواهد شد و شاید بعدها همین تصمیم او باعث اوج‌گیری مجدد رئالی‌ها شود.

اکنون که سال‌هاست آلفردو دی استفانو از بین مادریدی‌ها رفته و رونالدویی نیز در کار نیست، لوس بلانکوس تنها یک منجی و فرشته نجات دارد؛ زین‌الدین زیدان!

علی‌بابازاده

Ali Babazadeh

تاریخ پر افتخار باشگاه رئال مادرید به نام‌های بزرگی گره خورده است؛ مربیان و بازیکنان مختلفی که هر کدام شان سهم بسزایی در موفقیت برترین باشگاه قرن داشته‌اند. اگر آلفردو دی استفانو را به عنوان یکی از بزرگترین بازیکنان تاریخ رئال مادرید به حساب بیاوریم، از زین‌الدین زیدان هم می‌توانیم در زمره برترین مربیان قوهای سپید نام ببریم؛ مرد فرانسوی چه در دوران بازیگری و چه در دوران هدایت این باشگاه اسپانیایی، موفقیت‌های فراوانی را به دست آورده و هواداران رئال، او را یکی از محبوب‌ترین شخصیت‌های تأثیرگذار باشگاه خود به حساب می‌آورند.

قصه مربیگری زیدان در رئال مادرید از ۴ ژانویه ۲۰۱۶ آغاز شد؛ دستگیری کارلو آنچلوتی و فتح دهمین قهرمانی در لیگ قهرمانان اروپا تجربیات مثبتی را برای زیزو به ارمغان آورده بود و پس از هدایت تیم دوم رئال «کاستیا» فرصت آن رسیده بود تا نیمکت کهکشانی‌ها به اسطوره سال‌های نه چندان دور تیم برسد. پس از برکناری مرد ایتالیایی، فلورنتینو پرز به سراغ مربی محبوب خود، رافائل بنیتز رفت؛ عمر مربیگری بنیتز در رئال بسیار کوتاه بود و شرایط و نتایج به گونه‌ای رقم خورد که خبر اخراج او باعث خوشحالی هواداران شد و تنها فرد ناراحت این تصمیم ستاره ولزی باشگاه به حساب می‌آمد. بنیتز تنها مربی رئال طی سال‌های اخیر بود که توانست به بهترین نحو از گرت بیل بازی بگیرد و او را به دوران درخشانش در تاتنهام بازگرداند.

۴ ژانویه ۲۰۱۶ فلورنتینو پرز رسماً زین‌الدین زیدان را به عنوان سرمربی جدید کهکشانی‌ها معرفی کرد؛ زیزو در حالی به عنوان مربی به سانتیاگو برنابئو بازگشت که تیم محبوبش در بحران کامل به سر می‌برد و پروژه‌های پرز با رافائل بنیتز همگی شکست خورده به حساب می‌آمدند. مدیرعامل کهکشانی‌ها از این انتخاب خرسند بود و می‌دانست که درست‌ترین تصمیم ممکن را اتخاذ کرده؛ «هیأت مدیره باشگاه به همراه من تصمیم گرفت تا زیدان را به عنوان سرمربی جدید انتخاب کند. حالا زیدان باید با این چالش سازگار شود و بداند که در این راه از حمایت ما و پشتیبانی کامل هواداران برخوردار است. ما از اینکه او را به عنوان سرمربی جدیدمان انتخاب کردیم احساس غرور می‌کنیم. او می‌داند که نشستن روی این نیمکت چقدر سخت است. زیدان تمامی بازیکنان را به خوبی می‌شناسد و با حضور او به عنوان کمک مربی توانستیم دسیما را فتح کنیم. زیدان اینجاست چون که برای او غیرممکن وجود ندارد!»

شماره ۱۰ سابق تیم ملی فرانسه در اولین بازی خود روی نیمکت کهکشانی‌ها به مضاف دیورتیوو لاکرونیا رفت و در همان اولین مسابقه، توانست وعده‌های خود را عملی سازد؛ هدف از این انتخاب تثبیت حرکت در مسیر درستی بود که پیش‌تر مادریدی‌ها به واسطه حضور کارلتو در آن قرار گرفته بودند. زیدان از بازیکنانش فقط بازی هجومی می‌خواست و این همان فاکتوری بود که رئال بنیتز نداشت؛ «می‌خواهم به هواداران بگویم که در مسیر یک ماجراجویی قدم می‌گذاریم و چالش‌هایی پیش رو داریم. ما می‌خواهیم با موفقیت به این چالش‌ها دست پیدا کنیم و من به عنوان شخص اول باشگاه در امور فنی از نقش جدید خود مطلعم. تلاش می‌کنم سبک بازی هجومی را با خود به همراه بیاورم که تعادل نیز در کنار آن وجود داشته باشد.»

مادرید! اعتبار زیدان